

URGENT OF NIET-URGENT?

Geachte Redactie!

Nu de gewezen Hoofdbestuurder-Secretaris Dr. J. VAN GEUNS en de 1ste Secretaris van den Amsterdamschen Geneeskundigen Kring, Dr. H. BURGER, zich eendrachtiglijk beijverden de Afdeelingen onzer Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst te beduiden, dat zij de 3 van mij afkomstige en door Oldambt overgenomen voorstellen niet urgent moeten helpen verklaren, nu meen ik mijn best te *mogen* en *moeten* doen hun pogingen te verijdelen.

Ik-zelf ben van meening, dat men een te laat ingediend voorstel urgent behoort te verklaren als het een onderwerp betreft „van zoodanigen aard, dat uitstel tot de volgende Algemeene Vergadering niet gedoogd kan worden” (geciteerd naar Dr. VAN GEUNS!). Dr. VAN GEUNS eischt *ditmaal* echter meer! Hij verlangt bovendien, dat het onderwerp „nog niet bestond op het oogenblik toen de beschrijvingsbrief (d. i. het program van de Algemeene Vergadering) werd vastgesteld”; en hij voegt er bij: „niemand kan beweren, dat het drietal voorstellen, elk betrekking hebbend op een verschillend onderwerp, het uitvloeisel zijn van even zoovele „faits nouveaux”!

Met andere woorden: in het vervolg mogen alleen die voorstellen urgent verklaard worden, welke betrekking hebben op „faits nouveaux”!

Urgent beteekent dus niet meer urgent; maar het beteekent: kersversch + urgent! En als een lid onzer Maatschappij in de maand Maart de dringende behoefte gevoelt een dringend noodige verbetering van een reeds lang bestaanden mistand op sociaal-medisch gebied aan de orde te stellen, dan kan hij vóór Juli van het volgend jaar niet rekenen op den bijval zijner medeleden, want zijn voorstel „had op tijd ingediend kunnen worden, en nu dat niet het geval is, *bestaat er volstrekt geen reden (!)* waarom het niet langs den wettelijken weg het volgend jaar behandeld zou worden” (geciteerd naar Dr. VAN GEUNS; de door een (!) aangegeven cursiveeringen heb ik zelf aangebracht).

Vermoedelijk zullen de menschen, die onder zoo'n lang bestaanhebbenden misstand te lijden hadden, er minder „formeel” over denken! En zij zullen wel niets begrijpen van den gedachtengang van een geneesheer, die alle redenen om hun zoo spoedig mogelijk hulp te verleenen, als vervallen beschouwt, indien het voorstel daartoe in Maart inplaats van in Februari wordt ingediend!!

Vreemd, in 1901 had men een heel ander denkbeeld van urgent; eerst den 15den Juni kwam toen de afdeeling 's-Gravenhage met het voorstel voor den dag: het Hoofdbestuur te doen „onderzoeken of onze Maatschappij onder de veranderde tijdsomstandigheden haar samenstelling en wijze van werken diende te handhaven of beide behoorde te herzien in de richting van een vakvereeniging”.

„Niemand zal beweren”, dat dit voorstel „een uitvloeisel was van een fait nouveau”, hetwelk „nog niet bestond op het oogenblik toen de beschrijvingsbrief werd vastgesteld” (citatien naar Dr. VAN GEUNS); immers de „tijdsomstandigheden” waren niet plotseling veranderd, en óók „de samenstelling en wijze van werken”

der Maatschappij waren reeds lang dezelfde gebleven! (De *bedreiging* dat 13 heeren een „artsen-bond” zouden gaan oprichten, zal toch wel door niemand zijn opgevat als een „fait nouveau”, waarmede men rekening moest houden).

En is het dan niet wondervreemd, dat men *toen* niet op de proppen is gekomen met die quasi-rechtsgeleerde beweringen omtrent de beteekenis van het woordje „urgent”? Is het niet zeer opmerkelijk dat Dr. VAN GEUNS, de toenmalige Hoofdbestuurder-Secretaris, *toen* niet „met den meesten aandrang in het belang van het prestige onzer Maatschappij en den degelijken gang van zaken” gewaarschuwd heeft voor het gevolg geven aan het verzoek der afdeling 's-Gravenhage? (citaat naar Dr. VAN GEUNS).

Maar het gekste is wel dit: Dr. VAN GEUNS vreest, dat mijne in de maand Maart ter algemeene kennis gebrachte voorstellen gevaar loopen „minder grondig” behandeld te zullen worden doordat ze . . . niet in Februari zijn ingediend! Van dit bezwaar blijft echter niets over als men bedenkt, dat zoolang Dr. VAN GEUNS Hoofdbestuurder-Secretaris was, dus tot in 1901 toe, de voorstellen voor de Algemeene Vergadering nooit bekend werden gemaakt vóór de . . . 2de week van April! Ja het eerste Tijdschrift, dat ik er op na sloeg, bewees mij, dat zulks in 1896 eerst den 25sten April geschied is!

Niemand zal dan ook begrijpen, waarom er ditmaal zooveel bezwaren worden geopperd.

Ja, het is zéér opmerkelijk: nu het *mijne* in Maart gepubliceerde voorstellen betreft, *nu* heet het dat zij te laat zijn ingediend om behandeld te kunnen worden op een wijze „die de waarborg is voor het uitspreken van een weldoordacht advies”! (citaat naar Dr. VAN GEUNS!).

Ook Dr. BURGER heeft zijn uiterste best gedaan om de afdelingen te be- duiden, dat zij niet moeten doen als de Kring Oldambt, die „*de bede van den Heer VAN DIEREN verhoorde*”.

Hij vindt het „merkwaardig” dat de Secretaris van Oldambt, Dr. SLINGENBERG, „geen poging heeft gedaan om het opvallende optreden zijner afdeling tegen den geest der hangende reglements-herziening te motiveeren”.

O zeker, art. 6 van het *ontworpen* reglement verlangt dat „ter wille van een goede voorbereiding” de voorstellen vóór 1 Februari bij het Hoofd- bestuur zullen worden ingediend; máár . . . het is óók waar, dat in het *ontworpen* reglement art. 41 van het *bestaande* reglement is overgenomen; en *dit* artikel geeft aan, hoe men het moet aanleggen om voorstellen „*die niet in den beschrijvingsbrief zijn opgenomen*” toch nog op de Algemeene Vergadering „*in behandeling te brengen*”.

Welnu, de afdeling Oldambt heeft zich zèèr correct aan die voorschriften gehouden; zij heeft zich dus wel degelijk gedragen *overeenkomstig* „den geest” niet alleen van het *bestaande* maar óók van het *ontworpen* reglement; en zij heeft dan ook allèèn in zóó verre „opvallend” gehandeld, dat zij . . . anders deed dan Dr. BURGER het wenschelijk schijnt te vinden!

M. i. liggen de motieven voor het verzoek om de voorstellen urgent te helpen verklaren, opgesloten in de toegelichte voorstellen zelve! Alle 3 hebben ten doel: misstanden weg te nemen, *wie reeds veel te lang bestaan hebben!* *Hoe eerder zij uit de wereld worden geholpen des te beter!*

Dit ligt, dunkt mij, zóó voor de hand, dat nadere motiveering beleedigend zou zijn voor de lezers!

Vreemd, Dr. BURGER, die „motieven” verlangt te vernemen voor het *vanzelfsprekend* verzoek van Oldambt, diezelfde Dr. BURGER doet een enkele poging om *zijn eigen* verzoek ook maar eenigszins toe te lichten; *hij* meent te kunnen volstaan met geen enkel motief! In zijn brief staat wèl (2de alinea) dat de 3 voorstellen „niet urgent” zijn, maar waarom? — dat staat er niet bij!

De tegenstelling lijkt mij nogal komiek toe; zij zal ongetwijfeld de Afdelingen tot nadenken stemmen, en dan zal, hoop ik „*de bede van Dr. BURGER*” wel *onverhoord* blijven!

„Maar wààrom hebt gij uw voorstellen dan toch niet op tijd ingediend? Dan hadden wij al dat geharrewar immers niet gehad” — hoor ik van alle kanten.

Ja, als ik al die scènes had kunnen coupeeren, dan zou ik het niet gelaten hebben; maar helaas, ik herinnerde mij uit den tijd, toen ik Kringvoorzitter was zóó duidelijk, dat de voorstellen in Maart moesten ingediend worden, en het besluit om daarin verandering te brengen, heeft klaarblijkelijk geen blijvenden indruk op mij gemaakt.

Geloof mij, ik voerde niets kwaads in het schild toen ik met mijn goed bedoelde voorstellen te laat kwam! Bovendien dient gij te bedenken, dat ik voor mijn verzuim reeds ter dege gestraft ben: ik heb bijna schrijfkrimp van al het gepèn. Als Dr. BURGER meent, dat art. 41 een gemakkelijk te forceeren „achterdeur” is „waardoor te laat verschenen voorstellen de Algemeene Vergadering kunnen worden binnen gebracht”, dan heeft hij het mis!

Er mankeert nog slechts aan, dat sommige Amsterdamsche „kunstbroeders” mij willen steenigen! Als het dan maar zóó geregeld wordt, dat zij, die nog nooit met een redelijk voorstel „te laat” — laat staan dan „op tijd” kwamen, hun handen moeten thuis houden! Als dat bepaald wordt, dan . . . durf ik mij onbeschermd aan die straoefening blootstellen!

Met dank voor de plaatsruimte

Uw dw.

E. VAN DIEREN, arts.

„FAITS NOUVEAUX” OF NIEUWE VINDING?

De Heer JB. VAN GEUNS raadt de afdelingen der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst aan, de voorstellen van Oldambt niet te steunen. Het zijn geen „faits nouveaux”, d. z. zaken die nog niet bestonden op den 1sten Maart, den fatalen termijn van voorstellen voor de algemeene vergadering. En alleen de zoodanige kunnen volgens den Heer VAN GEUNS urgent worden verklaard.

Het komt mij voor dat deze beperking door den Oud-Secretaris van het Hoofdbestuur aan het indienen van voorstellen na 10 Maart verbonden op zich zelf is een „fait nouveaux” of liever een nieuwe vinding van den schrijver zelf. Deze vlieger gaat echter niet op!

Bij de behandeling en vaststelling van art. 41 Huishoudelijk Reglement in de algemeene vergadering te Arnhem, den 5 Juli werd bepaald: „voorstellen niet in den beschrijvingsbrief opgenomen, worden niet in behandeling